

4. 9. 2016 10:00, Krefeld, Nemecko

„Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás podľa Svojho mnohého milosrdenstva znova splodil cieľom živej nádeje vzkriesením Ježiša Krista z mŕtvych, cieľom dedičstva, neporušiteľného, nepoškvrniteľného a neuvädnutelného, ochráneného v nebesiach pre vás, ktorí ste mocou Božou strážení vierou cieľom spasenia, ktoré je hotové, aby bolo zjavené v poslednom čase, v čom to plesáte, málo teraz, ak je kedy potrebné, rmútiac sa v rozličných pokušeniach, aby dokázanie sa vašej viery, o mnoho cennejšie nad zlato, ktoré hynie, ale sa ohňom skúša, bolo vám nájsené na chválu, na česť a na slávu pri zjavení Ježiša Krista, ktorého, keď ho aj neznáte podľa tela, milujete, a v ktorého, keď ho aj teraz nezriete, jednako veríte a tak plesáte radostou nevysloviteľnou a oslávenou odnášajúc si cieľ a koniec svojej viery, spasenie duší...“ [1Pt 1:3-9]

Aj ja by som chcel všetkých veľmi srdečne privítať v drahom a svätom mene nášho milovaného Pána a Spasiteľa. Nech všetci ľudia pripojení po celom svete počúvajú spolu s nami a zo srdca veria tomu, čo nám Boh povedal a zaslúbil.

[pozdravy]

Sme Bohu zo srdca vďační, že celý svet môže spolu s nami počuť, vidieť a veriť. Veríme, že posledná zvesť dosiahne všetkých vyvolených vo všetkých národoch, jazykoch a národnostiach.

Poslednú správu máme z Mjanmarska. Aj tam sme kúpili celú tlačiarenskú výbavu a už sa používa. Sme skutočne vďační.

Brat Taty mi odovzdal pozdravy od všetkých tých, ktorí mu ich zverili. Vy viete, že brat Taty ma bude sprevádzať aj na nasledujúcej ceste, ktorá začína vo štvrtok. Cestujeme do západnej Afriky, do Burkiny Faso a Nigérie. Sme jednoducho vďační za všetky otvorené dvere. Sú prenajaté štadióny, tisícky ľudí prídu, aby počuli Božie Slovo. Keď však potom počujeme správy, že uprostred zvesti v Nigérii je viac ako 100 rôznych skupín, tak sa skutočne chytáme za hlavu. Hovorím v mene Pána: Je len jedna jediná Nevesta. Hovorím to na základe Svätého Písma: V každom meste bol na začiatku jeden zbor (Cirkev). V Korinte, v Kolosách, v Efeze, všade bol len jeden jediný zbor (Cirkev). A hovorím vám: Boh bude súdiť

všetkých, ktorí spôsobili rozštiepenie a priniesli potupu na Pána, na zvesť a na všetko, čo patrí k Božiemu kráľovstvu, mysliac si, že oni sami môžu a musia niečo konať. Svojvôľa je ešte dnes ako hriech čarodejníctva [1Sam 15:23] a je Bohom zlorečená. Úplne jedno kto, kde a kedy ju koná. Spýtajte sa nejakého brata v našom okolí, spýtajte sa v každom meste, či nejaký brat dostal od Boha povolanie k tomu, čo koná.

Keď mi včera naši bratia, ktorí boli v Jeffersonville a Tucson, podali hroznú správu o tom, že po odchode brata Greena domov sa zbor ešte 3-krát rozštiepil. A každý brat si myslí...

Hovorím to teraz z čistého srdca: V USA a v anglicky hovoriacich krajinách bratia zle porozumeli tomu, čo brat Branham povedal o desiatkoch. Okrem iného povedal aj to, že desiatok patrí kazateľovi. Brat Branham chcel povedať to, čo hovorí Sväté Písmo, že desiatok musí byť prinesený do sýpky. Nie do tašky kazateľa alebo pastiera, ale tam, kam náleží. V USA sú pri východe dve schránky – jedna sa volá desiatky a druhá obeť pozdvihnutia – a ja som na vlastné oči videl, ako manželka kazateľa len čakala, kým posledný človek opustí sálu, a potom prišla s veľkou nákupnou taškou ku schránke s desiatkami, otvorila ju a všetko vložila do nákupnej tašky kazateľa alebo kazateľky. To je absolútne proti Božiemu svätému Slovu! Kazatelia sa stali milionármi, jeden má tri domy a druhý štyri autá a všetci si s tým konajú, čo chcú. Nie, desiatok patrí tam, kde je potrebný ku vykonávaniu Božieho diela.

Bratia a sestry, mnohé by malo byť napravené. Nech Boh daruje milosť, aby bolo nakoniec usporiadané skutočne všetko, aj to, čo brat Branham niekedy nedopovedal. Vtedy musíme prejsť na ďalšiu stranu alebo k ďalšiemu citátu, aby sme našli doplnenie toho, čo tu povedal. Nesmieme brať len jeden citát, ale všetko, čo bolo k téme povedané. A tento istý pokorný Boží muž tiež povedal: „Dostávam od zboru 100 dolárov týždenne“. To však žiadny z nich nepovie! To nepovie žiadny z nich! To všetci zamlčia. Prvú časť hovoria všetci, ale druhú časť – „Dostávam od zboru 100 dolárov týždenne“ – tú nehovorí ani jeden jediný z nich. Bratia a sestry, mnohí sa sami menovali a dosadili a zneužívajú Písmo a aj to, čo povedal brat Branham.

Dnes by sme chceli obzvlášť privítať všetkých, ktorí prišli zo zámoria, aj našich súrodencov z kanadského Calgary. Postavte sa, kde ste? Boh vám mimoriadne požehnaj. Brat Branham v Calgary a Edmontone kázal a ja tiež. Boh vám požehnaj. Aj všetci, ktorí sú tu na návšteve úplne jedno z akej krajiny – sme zhromaždení medzinárodne a zo srdca ďakujeme Bohu Pánu.

Ešte rýchlo dve poznámky: Brožúru *Biblia – najčítanejšia kniha na zemi* sme vďaka Pánovi mohli vytlačiť aj v ruštine, poľštine, francúzštine, španielčine – máme túto brožúru k dispozícii v mnohých rôznych jazykoch. Bratia a sestry, existujú dve veci – poučenie zo Svätého Písma, ale aj priebeh dejín od času apoštolov, teda aký bol vývoj, a aj to je dôležité. My sme neostali nevzdelaní, ale poznáme cirkevné dejiny. Preto môžeme ľuďom ukázať: Takto to začalo a odvtedy to šlo nakrivo atď. A na záver sa vraciame k tomu, že na konci času milosti, po všetkých prebudeníach, ktoré prišli po reformácii, dáva Boh z milosti plné znovunapravenie, pretože to zaslúbil. V poslednom zaslúbení predsa nie je reč len o prorokovi Eliášovi, ale aj o tom, že má byť a bude všetko napravené a privedené do pôvodného stavu. K tomu patria Skutky apoštolov 3:21, že náš Pán ostane v nebesiach „...až do časov napravenia všetkého, o čom hovoril Boh skrze ústa všetkých Svojich svätých prorokov od veku.“

Moje myšlienky teraz náhle smerujú k tomu, že kto z nás vedel, že v Amosovi 8:11 stojí: „*Hľa, idú dni, hovorí Pán Hospodin, že pošlem hlad na zem, nie hlad po chlebe ani nie smäd po vode, ale hlad a smäd počuť slová Hospodinove.*“ Sme jednoducho vďační, že Boh dal bratovi Branhamovi poverenie uskladiť pokrm. Včera som tu ukázal pásky. Všetky kázania nám boli poslané a počas všetkých tých mnohých rokov sme pod službou brata Branhama rástli. Nepriskočili sme sem len tak nejako so sfalšovaním a nepovedali sme: Teraz sme tu a chceme niečo konať. Nie. Boh sa postaral o to, že sme boli skutočne od začiatku uvedení do Božieho spásneho plánu, ktorý je určený pre náš čas a bude v našom čase dokončený. Sme presvedčení o tom, že sme posledná generácia pred návratom Ježiša Krista a že všetky zaslúbenia, ktoré nám Boh dal, sa musia naplniť, pretože to Boh povedal.

V poslednom obežníku sme o tom predsa písali. Boh učinil Starý zákon a Nový zákon a ich vzájomný súlad je pre nás mimoriadne dôležitý, pretože žiadne proroctvo Písma neprípúšťa vlastný výklad [2Pt 1:20, podľa nem. prekladu]. Ani jedno jediné! Žiadny výklad, nie, my ich vidíme v ich naplnení, vidíme, že to, čo Boh zaslúbil, sa naplňa.

To isté sa týka aj Matúša 24:14: „*A toto evanjelium kráľovstva bude hlásané po celom svete na svedectvo všetkým národom, a vtedy príde koniec.*“ Tak to náš Pán povedal a je to „Tak hovorí Pán“ – „*potom príde koniec.*“

Aj keď toto všetko zo srdca vieme, ostaňme triezvi: Kto sa chce oženiť, ožeň sa, kto chce študovať, nech študuje, ostaňme jednoducho v každej veci triezvi a rozumní v hlave i v srdci. Jednoducho tak, ako povedal náš Pán: „*Vy nie ste zo sveta.*“ [Jn 15:19] Ste vo svete, ale nie z tohto sveta – „*Zo sveta nie sú, ako Ja nie som zo sveta.*“ [Jn 17:11,16] Tu na zemi ráno začína deň a pre neveriacich i veriacich prebieha rovnako – všetko prebieha tak, ako to Boh určil, ale v našich srdciach sme s Bohom spojení a skutočne voláme: „*Áno, prídi, Pane Ježišu!*“ [Zj 22:20]

Povedzte mi: Kto z nás by chcel ešte dlho ostať na zemi? Aj ak sme pozemsky požehnaní a nemáme žiadny nedostatok, keď však vidíme, čo všetko sa na zemi deje, ako stojí v prorokovi Izaiášovi 14 či 24 [aj Iz 17:12], že všetky národy budú v pohybe. Nič na zemi nie je tak, ako to niekedy bolo. Všetko sa zmenilo. Kde sa pomínula hodnota manželstva a rodiny? Aj v tých najhorších časoch bolo aj v našej krajine manželstvo a rodina – matky dostávali materskú a prídavky na deti... Dnes je všetko postavené na jednu úroveň, muž s mužom, žena so ženou... kam sme to došli? A to všetko má byť v zákone! Môj Bože v nebesiach! Sodoma a Gomora a ešte horšie. Tak to na zemi je. Ale náš Pán povedal: „*A keď sa to začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite svoje hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie.*“ [Lk 21:28]

Sme Bohu zo srdca vďační, že poslal Svojho služobníka a proroka, že sme Božej zvesti porozumeli a skutočne v priamom Božom poverení mohli dávať ďalej. Ak by som toto poverenie nemal, tak by som ostal doma ako všetci ostatní. Ale ak Boh Pán povedal:

„Pošlem ťa do iných miest zvestovať Moje Slovo“, tak človek môže položiť otázku: *„Kto verí nášmu kázaniu a našej zvesti?“* [Iz 53]

Trochu sa pri tom usmievam, ale je to smrteľne vážne: Kto nemôže veriť, že Boh sám vyslovil povolanie a poverenie, ktoré som počul týmito ušami, ten môže okolo tohto miesta prechádzať, ale nevojde dnu. Ale všetci, ktorí našli u Boha milosť, pochopia, že sme nečinili nič sami od seba, ale jednoducho vykonávali Božie poverenie a poslednú zvesť niesli na Pánov príkaz do celého sveta. Čo bolo povedané bratovi Branhamovi? **„Ak dosiahneš, že ti ľudia uveria...“** Uveria, že ťa Boh povolal, uveria, že ťa Boh poslal, uveria, že ti Boh dal zvesť, uveria, že ti Pán povedal: **„Tak, ako boli dané dve znamenia Mojžišovi, sú aj tebe dané dve znamenia.“** Všetci, ktorí mohli uveriť tomu, že majú do činenia s Božím povolaním, prijali, uchopili a zvesti uverili a presne tak je to dnes: Kto nemôže veriť, ten sa smeje, pokrčí plecami, ide svojou cestou a opovržlivo hľadá na to, čo Boh teraz koná.

Nechajme túto tému tak, prejdime k Božiemu Slovu. Povedzme však aj to ešte raz: V uplynulých 50 rokoch sme v mene Pánovom učinili skutočne všetko, čo bolo možné, a zvestovali sme čisté a sväté Božie Slovo. Jediná chyba, ktorá sa mi prihodila, sa stala v roku 1966, keď náš brat z USA nahlas zvestoval, že brat Branham videl kalendár, ktorý sa sám otvoril a ostal stáť na roku 1977. On [tento brat] rok 1977 veľmi zdôrazňoval a tvrdil, že vtedy všetko skončí a nastane vytrhnutie. Neprijal som to tak úplne, ale v prvom obežníku som skutočne podal to, čo tento brat povedal, totiž, že brat Branham videl kalendár, ktorý sa otvoril a ostal stáť na roku 1977. Dokážete si predstaviť, že som sa toho brata stále znova pýtal: „Ukáž mi, kde to povedal.“ Nemohol mi to ukázať, takže si to vymyslel. Keď myslíme na to, koľko vecí bolo vymyslených. Dokonca aj o tom, čo brat Branham povedal o vytrhnutí. On povedal, že si nikto nevšimne, že vytrhnutie nastalo. A potom bratia hovoria: „Ani my sme si to nevšimli, ale už sme vytrhnutí, pretože prorok povedal, že si to nikto nevšimne.“

Môj Bože! Všetci vytrhnutí si to predsa všimnú! Hovorím vám: Niekedy som veľmi hlboko zarmútený, že tak vzácne výroky brata Branhama sú tak nesprávne vysvetľované a zaradované na

miesta, kam vôbec nepatria. Prirodzene, svet si to vôbec nevšimne, ale my, ktorí žijeme a pozostaneme až do návratu Pánovho, my, ktorí budeme premenení, my si to určite všimneme. Ó, bratia a sestry, kedy konečne začneme Bohu zo srdca ďakovať za to, že sme sme schopní veriť tak, ako hovorí Písmo?!

Ako som včera zdôraznil, všetky výroky brata Branhama musia byť predsa vzaté späť do Písma a byť potvrdené. Kto to včera zmienil? Tak to stojí napísané v Skutkoch apoštolov. Apoštoli Boží plán zvestovali, ale poslucháči denne skúmali v Písme, či to tak je. Či to, čo je kázané, súhlasí so Svätým Písmom. To isté musíme robiť aj my dnes. Len potom máme Božiu istotu, že je všetko správne usporiadané – aj s nami, v srdciach, v poznaní, v poučení, vo všetkom.

Bratia a sestry, povedzme to ešte raz: Pravá Nevesta bude na konci jedno srdce a jedna duša, spojená v Božej láske s Bohom, so Slovom a navzájom tak, ako hovorí Sväté Písmo: „*Predovšetkým majte veľkú lásku navzájom naproti sebe, lebo láska prikrýva množstvo hriechov.*“ [1Pet 4:8]

A aj v tejto veci musíme povedať, bratia a sestry: **Nerob si starosti o to, čo učinil niekto druhý, o to sa bude musieť postarať on sám. Ty sa staraj o to, čo sa týka teba, a prines to pred Pána, aby si ty zachoval správny postoj pred Pánom, aby sme spoločne mohli kráčať vpred.**

Moje srdce je premožené Božou milosťou, vedením a všetkým, čo Boh počas uplynulých 50 rokov učinil.

Včera ma objal brat Kukačka z Prahy. Musel som myslieť na to, že Boh mi daroval milosť kázať v Betlehemskej kaplnke, kde kázal pred 600 rokmi Ján Hus. Tam Boh otvoril dvere, tam sme mohli mať sériu zhromaždení a kázaní. Brat Siegfried bol pri tom, bol mojím prekladateľom. Myslím na to, koľko milosti Boh daroval, koľko dverí a srdc otvoril, aby mohlo byť Slovo rozdeľované, a všetci, ktorí sú určení k večnému životu, mu budú veriť a všetci, ktorí patria k Cirkvi-Neveste, budú počúvať, čo Duch hovorí zborom.

Len jeden príklad v tejto súvislosti: Brat Branham povedal, že zvestou pre zbor v Laodicei v Zjavení 3 končí čas milosti pre

Cirkev, a potom k tomu dodal, že sme prešli k časovému obdobiu Nevesty. A potom dokonca prichádza tvrdenie, že ak Zjavením 3 všetko končí, tak musí v Zjavení 4 nastať vytrhnutie. Včera som to čítal – v Zjavení je až do poslednej kapitoly reč o návrate Pána! Zjavenie 21:7:

„Kto víťazí, zdedí všetko, a budem mu Bohom, a on Mi bude synom.“

V Zjavení 22 verš 6 a 7:

„A riekol mi: Tieto slová sú verné a pravdivé. A Pán Boh svätých (duchov) a prorokov poslal Svojho anjela, aby ukázal Svojim sluhom, čo sa musí stať naskore. A hľa, prídem skoro! Blahoslavený, kto ostríha slová proroctva tejto knihy.“

V poslednej kapitole! Boh nám z milosti zjavil všetky kapitoly. My sme neostali stať pri kapitole 3. V kapitole 4 bol Ján v duchu vzatý, aby videl všetko, čo sa má stať. V Zjavení 22 potom vo verši 16 a 17 čítame:

„Ja, Ježiš, som poslal Svojho anjela, aby vám toto svedčil po zboroch.“

Takže zvesť bude adresovaná zborom až do konca! *„...aby toto svedčil po zboroch.“*

„Ja som koreň a rod Dávidov, hviezda, jasná a ranná.“

A potom príde zjednotenie Nevesty a Ženícha – verš 17:

„A Duch a Nevesta hovoria: Prídi!“

Ak však niekto hovorí, že už prišiel, tak čo potom? Nevesta a Ženich sú však tak zjednotení, že Nevesta hovorí to, čo hovorí Duch!

„A ten, kto počuje, nech povie: Prídi! A kto žízni, nech príde, a kto chce, nech berie vodu života zadarmo.“

Hovorím to kvôli všetkým tým, ktorí sú po celej zemi zasiachnutí rôznymi učeniami a potrebujú orientáciu. Boh nám ju daroval, ale celý svet musí mať na tom účasť.

Keď dokonca čítame o tom, že Pán s Božou trúbou zostúpi... V tomto obežníku som veľmi presne opísal, čo sa stane pri prvom, druhom, treťom, štvrtom... trúbení trúby a uviedol som biblické miesta. Všetci môžu čítať, čo stojí napísané v Božom Slove. Pán nám neostal nič dlžný. Všetko bolo zjavené.

Potom, čo zaznie šiesta trúba, príde oznámenie:

„Ale v dňoch hlasu siedmeho anjela, keď bude trúbiť...“ [Zj 10:7]

Tu je to predsa povedané. Hebrejské slovo *šofar* stojí v Zjavení 11-krát. Keď zatrúbi siedmy anjel na svoju trúbu, totiž dá posledné oznámenie – nie posledný anjel-posol Cirkvi, ale siedmy anjel trúb. Vo všetkých šiestich trúbach zaznieva súd a v siedmej prichádza oznámenie: „...keď bude trúbiť, dokoná sa tajomstvo Božie, ako to zvestoval svojim sluhom prorokom.“ [Zj 10:7]

Sme Bohu z celého srdca a z celej duše vďační za Jeho drahé a Sväté Slovo. Všetko nám je presne oznámené.

Prosím, myslite na to: Až do poslednej kapitoly je oslovená Cirkev-Nevesta, až do poslednej kapitoly čítame o príchode Pána. Sme preto vďační, že smieme veriť vo všetky kapitoly a že nám Boh nám daroval náhľad a otvoril porozumenie pre všetky veci, ktoré prídu.

Tak to stojí predsa napísané, že Pán otvorí naše porozumenie pre Písmo. Čo sa stalo po vzkriesení? Čo Pán vycítil ako prvý? Neveru, teda to, že neveria všetkému tomu, čo Boh skrze prorokov povedal [Lk 24:25]. Potom im od Mojžiša a všetkých biblických miest Starého zákona ukázal, že sa všetko naplnilo a potom otvoril ich porozumenie pre Písmo. Tak sa to deje i dnes. My vidíme zaslúbenia, vidíme oznámenia toho, čo sa bude diať a vidíme aj naplnenie toho, čo Boh zaslúbil a vieme na 100 % – to je Božie sväté Slovo a smieme mu za to nanovo ďakovať.

Hlavná myšlienka, bratia a sestry – jeden brat, ktorý je dnes medzi nami, mi povedal: „Brat Frank, ak spredu ľuďom povieš, že všetci, ktorí teraz veria zvesti, budú pri vytrhnutí, nie je potom ľuďom daná pod hlavu poduška, aby sa uspokojili?“ Nie, ja hovorím pravdu. Verím z celého srdca, že všetci, ktorí teraz nachádzajú pred Bohom milosť a prijímajú a uchopia Božiu zvesť a vedia, že sa naplnil Malachiáš tak, ako to náš Pán potvrdil v Matúšovi 17:11 a Markovi 9:12, budú pri tom. Ale ja verím ešte viac. **Verím tomu, že každý, kto túto nádej v sebe nesie, očisťuje sa, ako je On čistý [1J 3:3]. Nie položiť si podušku pod hlavu a povedať: „Dobre, tak budem pri tom.“ Nie a ešte raz nie! Náš Pán je vinič a my sme letorasty [Jn 15:5]. Boží život v nás musí byť zjavený! Inak to nejde! Takže žiadne podušky**

pod hlavu, ale istota, že nám Boh dal milosť veriť, a pretože veríme, chceme, aby sa s nami, v nás a skrze nás stalo všetko to, čo je potrebné k tomu, aby sme boli pri návrate Ježiša Krista, nášho Pána, pripravení.

Povedzme ešte raz aj to, čo sme včera spomenuli z 5. Mojžišovej 4:10, kde Boh Mojžišovi povedal: „*Zhromaždi mi ľud, a dám, aby počuli Moje Slová...*“ Oni šli k hore a Boh zostúpil v ohni a dal desať prikázaní. „*Zhromaždi mi ľud, a dám, aby počuli Moje Slová...*“ Všetci! Všetci boli zhromaždení a Boh Pán zostúpil v ohni a hovoril hromovým hlasom. Všetkým to preniklo do najhlbšieho vnútra. Boh nás zhromažďuje, áno: „*Zhromaždi mi ľud, a dám, aby počuli Moje Slová...*“ – aby sme boli preniknutí pravdou.

Aj to musíme povedať, bratia a sestry, a budem to musieť napísať v ďalšom obežníku: **Nikto skutočne nesmie zostať so starou povahou.** Nie, stojí napísané: „*Hľa, činím všetko nové.*“ [Zj 21:5] a „*Ak je niekto v Kristovi, je novým stvorením.*“ [2Kor 5:17] Musí to byť našou modlitbou: „*Milovaný Pane, buď mi milostivý.*“ Predstavte si, že by sme žili ako klamári alebo v cudzoložstve alebo prestupovali všetky prikázania... to nejde! Boh nevzal späť ani jedno jediné prikázanie, nie, On nám daroval milosť každé prikázanie naplniť. Nikto nesmie byť ohovárač. Čo bude Boh v nebi robiť s ohováračom? Čo bude s tými, ktorí klamú? Tí budú vonku! Tak to stojí napísané! Vonku! [Zj 22:15] My však chceme byť dnu a sláviť večeru s naším Pánom!

Preto, bratia a sestry, je jednoducho nevyhnutné, aby sme všetky napomínajúce slová počuli a brali si ich k srdcu. Ako napr. z Matúša 13:56-58, kde máme slová nášho Pána:

„*A či nie sú všetky Jeho sestry u nás? Odkiaľ tedy má tento všetko toto? A urážali sa na Ňom. A Ježiš im povedal: Prorok nie je bezo cti, iba vo svojej otcine a vo svojom dome.*“

A teraz príde ten verš:

„*A neučinil tam mnoho divov, pre ich neveru.*“

Ani sám náš Pán nemohol nič konať. On sa pýtal: „*Veríš?*“ [Jn 11:26, 9:35] A čo činili ľudia? Oni na Neho hľadeli navonok (telesne) a povedali: „*Tu sú Jeho štyria bratia a Jeho sestry, ktože je*

tento? Čo to má znamenať? Odkiaľ to všetko má?“ Bratia a sestry, a potom náš Pán hovorí, že nikto, ani Boží muž, neznamená nič, ani vo vlastnej rodine [Mk 6:4]. Tu potom máme potvrdenie toho, čo to znamená, keď náš Pán musel povedať: „*Lebo ktokoľvek by činil vôľu Môjho Otca, ktorý je v nebesiach, ten je Mojím bratom i sestrou i matkou.*“ [Mt 12:50] Nie pozemský vzťah, ale bratia a sestry, ktorí konajú Božiu vôľu – a o to sa v tomto čase jedná.

Aj v ďalších kapitolách a v liste Rimanom 1 máme ďalšie veci a prichádzame späť k tomu, čo sme zdôraznili už včera večer – osobné spasné prežitia, ktoré smieme s Bohom urobiť.

Ja sám som zažil, ako opakovane za mnou prišli súrodenci s prosbou: „Modli sa za mňa, aby som bol pokrstený Duchom.“ **Bratia a sestry, táto túžba však musí prísť skutočne na nás všetkých tak, žeby sme s Bohom zápasili ako Jákob a vôbec sa nevzdali, až by sme to prežili.** Jákob povedal: „*Nepustím ťa, len ak ma požehnáš.*“ [1M 32:26] A potom bolo jeho meno zmenené na Izrael. Nielen jeho meno, ale jeho vnútro bolo zmenené. Predtým Jákob – Lstivý, ktorý mohol niekomu prejsť cez rozum, a potom Izrael – Boží bojovník. Boží bojovník! Niečo sa s ním stalo, zápas sa vyplatil, pretože prenikol a na záver zvolal: „*Nepustím ťa, len ak ma požehnáš.*“ A Boh to učiní tak iste, ako iste zaslúbil pozdný dážď. Aj to brat Branham zreteľne povedal: „Na záver padnú oba naraz – jarný i pozdný dážď.“ Bude zjavená dvojnásobná miera Božej moci. Boh daruje službu vysloveného Slova a v Cirkvi povstane taká viera v Boha, že Boh už bude môcť len jednať, v našom strede putovať a potvrdiť Svoje Slovo. Nebude to žiadny človek, ale Boh sám Svoje Slovo vykoná. My Jeho Slovo zvestujeme, my zvestujeme zaslúbenia – On ich naplní, On bdie nad Svojím Slovom, aby ho naplnil [Ez 12:28].

Prejdime ešte narychlo k niekoľkým biblickým miestam. Rimanom 1, verše 1 a 2:

„*Pavel, sluha Ježiša Krista, povolany apoštol, oddelený k evanjeliu nášho Boha, ktoré vopred zaslúbil skrze Svojich prorokov vo svätých Písmach...*“

Božie evanjelium je Božou mocou [1Kor 1:18] a bude zjavené ako Božia moc pri všetkých tých, ktorí mu veria.

Vo verši 5 čítame:

„Skrze ktorého sme dostali milosť a apoštolstvo cieľom poslušnosti viery medzi všetkými národmi za Jeho meno“.

Poslušnosť viery! Viera a poslušnosť, tak to stojí už v misijnom príkaze v ev. Marka 16:16:

„Ten, kto uverí a pokrstí sa, bude spasený...“

Ako je to s ostatnými?

„...kto neuverí, bude odsúdený.“

Bratia a sestry, táto vec je veľmi vážna. Ak niekto neverí nejakému človeku, tak je to v poriadku, pretože je napísané, že každý človek je luhár [Ž116:11, Rm 3:4]. Ale neveriť Bohu je neospravedlniteľný hriech a my sami nesieme vinu a vylučujeme sa z Božieho kráľovstva, ak neveríme a nenecháme sa pokrstiť potom, ako sme uverili. Všetci, ktorí uverili odo dňa Letníc, sa nechali pokrstiť a boli pokrstení Duchom. A ak boli už predtým pokrstení Duchom, tak sa napriek tomu nechali pokrstiť vo vode na meno Pána Ježiša Krista.

Pán nemusí brať späť ani jedno jediné Slovo. Kto mu neverí a v poslušnosti ho nenapĺňa, ten sám seba vylučuje a privodzujú si zatratenie.

Bratia a sestry, viera je nadprirodzený dar nášho Boha! [Ef 2:8] Viera, ktorá premohla svet [1Jn 5:4-5]! Viera nezachádza na žiadne argumenty. Viera je zakotvená v Božích zaslúbeniach, ako sme už často opakovali: *„Božie zaslúbenia trvajú, naveky sa nepohnú, Ježiš krvou zapečatil, čo v Slove sľúbil...“* [pieseň]

Ešte tu máme dva vzácne verše z listu Rimanom 1 – 16 a 17:

*„Lebo sa nehanbím za evanjelium Kristovo, lebo je **mocou Božou na spasenie každému veriacemu...**“ **Každému! Bez výnimky!** „...Židovi predne i Grékovi.“*

Tak iste, ako Pán dokonal spásu a tak iste, ako my veríme, že to On vykonal, tak iste, ako to my prijímame, sa nám stáva evanjelium Ježiša Krista Božou mocou a skrze Božiu moc prežijeme plnú spásu, plné oslobodenie a plné uzdravenie.

A vo verši 17:

„Lebo spravodlivosť Božia sa v ňom (teda v evanjeliu) zjavuje z viery vo vieru, ako je napísané: Ale spravodlivý bude žiť z viery.“

Nie vlastná spravodlivosť, ale: Ten, kto bol Bohom ospravedlnený skrze vieru v dokonané dielo spásy skrze krv Baránka, ktorá za nás tiekla – *„spravodlivý bude žiť z viery.“*

Z milosti sme mohli dosvedčiť, že sme uverili, a máme povinnosť byť poslušní a vieme, že neposlušnosť nás od Boha oddeľuje a poslušnosť nás s Bohom spája.

Niekoľko veršov z listu Efežanom 2:4-6:

„Ale Boh súc bohatý v milosrdenstve pre mnohú Svoju lásku, ktorou nás zamiloval, aj keď sme boli mŕtvi v previneniach, spolu nás oživil s Kristom – milosťou ste spasení – a spolu vzkriesil a spolu posadil v ponebeských oblastiach v Kristu Ježišovi.“

Chválený a velebený buď náš Boh! U Neho sme už dokonali. Boh nás videl už tak, ako sa pred Ním zjavíme vo vytrhnutí – rovní nášmu milovanému Pánovi a Spasiteľovi [1J 3:2].

V kapitole 4 máme od verša 11 uvedený Boží poriadok v Cirkvi:

„A On dal jedných za apoštolov, jedných za prorokov, jedných za evanjelistov, jedných za pastierov a za učiteľov na zdokonaľovanie svätých ku dielu služby, na budovanie tela Kristovho...“

Každé zhromaždenie musí zahŕňať všetko – záchranu, uzdravenie, oslobodenie, budovanie veriacich, aby sme boli skutočne posilnení vo viere a vedeli: Čo Boh povedal, to platí, a my sme s Ním nielen zomreli a boli pochovaní, ale boli sme s Ním vzkriesení a presadení do nebeského sveta. Naveky ho budeme sláviť a ďakovať Mu za absolútne plné, dokonané spasenie. Čo znamená takéto miesto Písma pre nás? Že si nemusíme robiť žiadne starosti, že viac nevere nedáme žiadne miesto, ale povieme: Pane, tak si nám to oznámil v Tvojom Svätom Slove – my sme s Tebou zomreli, sme s Tebou pochovaní, s Tebou sme povstali k novému životu, sme s Tebou presadení do nebeského sveta a uvidíme Tvoju tvár! Bratia a sestry, napriek našim núdzam a skúškam, skrze ktoré môžeme prechádzať, prosím, dajte za pravdu Bohu, postavte sa na Božiu stranu a to viditeľné označme za lož a pravdivé Božie

Slovo dosvedčujme ako pravdu! Len to, čo Boh povedal a učinil, zotrúva, všetko ostatné tak či tak odpadne a nebude nás zdržovať.

V liste Efežanom 4 vo verši 17 čítame [podľa nem. prekladu]:

„Hovorím teda a vyslovujem vážne napomenutie v Pánovi: Nechodte viac tak, ako chodia pohania, v márnosti svojej mysle! Oni sú v celom svojom zmýšľaní zatemnení a odcudzení Božiemu životu z dôvodu nevedomosti, ktorá v nich prebýva, z dôvodu zatvrdenia ich srdca...“

Neveriaci ostávajú v zatvrdenosti svojho srdca. Veriaci prijímajú a uchopia a ďakujú Bohu Pánu.

Bratia a sestry, aj keď mám niekedy zarosené okuliare a v Biblii mám toľko poznámok, že nemôžem vždy všetko zreteľne čítať, v mojom srdci poznám skutočne každé Božie Slovo. Je jednoducho nádherné, že smieme zo srdca veriť tomu, čo nám Boh povedal.

Ešte verše 22 a 23 [podľa nem. prekladu]:

*„Vzhladom na váš predchádzajúci spôsob života **musíte** zložiť starého človeka, ktorý z dôvodu klamných žiadostí vedie do záhuby, a **musíte** byť obnovení v najhlbšom vnútri svojej mysle a obliecť si nového človeka, stvoreného podľa Boha v pravej spravodlivosti a čistote.“*

Sme Bohu zo srdca vďační. Existujú dve „musíš“ – to jedno: „*Musíte sa znovuzrodiť*“ [Jn 3:7] a to druhé sme tu teraz čítali. **Musíme zložiť starého človeka so všetkým, čo k tomu patrí a byť skrz-naskrz obnovení tak, aby v nás z milosti mohlo prebývať zmýšľanie Ježiša Krista.**

Zhrňme, o čo sa dnes jedná. Z milosti sme poznali, čo Boh pre tento čas určil, vo viere sme prijali a uchopili každé zaslúbenie, aj zaslúbenie pre tento čas – a na tom všetko stojí a padá. Kto nemôže veriť, že Boh naplnil zaslúbenie pre tento čas, ten bude pokračovať vo vlastnom programe. Písali sme o tom i hovorili: Existujú tisíce náboženských kresťanských programov, ale len jeden jediný spásny plán nášho Boha.

Bratia a sestry, povedzme aj to: Každá organizovaná cirkev má právo konať, čo chce, a veriť, čomu verí. Ale zároveň je to tak, že metodisti neveria tomu, čomu veria baptisti, presbyteriáni

neveria tomu, čomu veria letniční. Oni všetci veria tomu, čo im bolo predpísané a čo stojí v ich vyznaní viery a čo im je kázané. S nami je to iné: My neveríme niečo z toho, čo sa verí tam alebo tam, my z milosti veríme v Sväté Písmo, v učenie apoštolov. Novozákonná Cirkev je založená na základe apoštolov a prorokov [Ef 2:20, 2Pet 1:19, 2Pet 3:2] a my sme boli založení na Ježišovi Kristovi, našom Pánovi a veríme každému Slovu.

Všetky cirkvi a slobodné zbory môžu veriť, čomu veria, to prenechávame Pánu a poslednému súdu. Nám sa jedná o to, aby sa naplnilo: *„Lebo keby sme sami seba rozsudzovali, neboli by sme súdení.“* [1Kor 11:31] My sa nechávame súdiť Božím Slovom, prichádzame k Pánu a hovoríme: **„Bud' mi milostivý, vezmi od mňa všetko, čo patrí k starému človeku! Obnov ma!“** Ale, bratia a sestry, keď počúvame takéto slová, tak budme vnútorne zo srdca pri veci a hovorme s Pánom, keď Slovo počujeme! Povedzte: *„Môj Bože, nech sa to so mnou stane!“* Sledujte kázanie pozorne, nechajte sa ním osloviť, zahĺbajte sa a opakujte si slová vo vašich srdciach. Čo činila Mária? Ona Slová Pánove zachovávala a uvažovala o nich vo svojom srdci. [Lk 2:19] My musíme nad týmito slovami uvažovať a povedať: *„Pane, Ty si ma oslovil! Ty si to mne povedal! Ty si so mnou hovoril! Prijímam ich, nech sa to tak z milosti stane!“* A Boh je verný.

Aj to hovoríme ešte raz: Abrahám nehľadel na to viditeľné, on hľadel na to neviditeľné, ako by to videl [Rm 4:18-20, Jak 2:23], a táto viera mu bola započítaná za spravodlivosť [Rm 4:3, 5, 9, 22]. On sa nepýtal: *„Pane, čo mám s tým činiť? Ako to dokážem? To je predsa nemožné.“* Nie! Bolo to uzavreté! Boh Pán prehovoril, On dal zaslúbenie a Abrahámovi to padlo do srdca, on sa viac nebavil sám so sebou, ale v srdci veril tomu, čo Boh povedal, a stalo sa to. Presne tak isto je to aj s nami v tomto čase. Boh nečiní žiadne prázdne sľuby. Ako často sme zmienili 2. Korinťanom 1:20? To môžeme vysloviť stále nanovo a z celého srdca:

„Lebo všetky zaslúbenia Božie, koľko ich je, sú v Ňom áno a preto aj skrze Neho amen, Bohu na slávu skrze nás.“ Skrze nás, ktorí smieme veriť Jeho zaslúbeniam z celého srdca.

Nájsť pred Bohom milosť znamená mať účasť na tom, čo On práve teraz na základe Svojho drahého a svätého Slova koná.

Ešte raz zdôraznime: Až do poslednej kapitoly Biblie je reč o príchode Pána a o premožiteľoch, ktorí uvidia, čo Boh zaslúbil. My skutočne uvidíme ako realitu, že sa to všetko tak naplní. Môžeme povedať: Našli sme pred Bohom milosť, On nám oznámil Svoje cesty v tomto čase. My viac nehľadíme na to viditeľné, ani na okolnosti, nepočúvame to, čo hovoria ľudia, ale to, čo povedal Boh.

Nech všetci bratia a sestry po celom svete zo srdca veria každému Božiemu Slovu. Nech všetci bratia, ktorí zvestujú Slovo, zvestujú len Slovo, totiž to, čo je napísané, a nič k Slovu nepridávajú, ani od neho nič neodnímajú. Nech všetci bratia po celom svete počujú, čo Duch hovorí zborom. A Duch hovorí až do posledných veršov poslednej kapitoly, že: *„keby niekto pridal k tomu, na toho Boh pridá rán, napísaných v tejto knihe; a keby niekto odňal zo slov knihy tohoto proroctva, tomu odníme Bôh jeho diel z knihy života a z toho svätého mesta a z toho, čo je napísané v tejto knihe.“* [Zj 22:18] Nech sú si všetci po celej zemi vedomí toho, že služba brata Branhama a všetko, čo k tomu patrilo a bolo mu od Boha zverené, sa stalo podľa Božej vôle. Nech všetci bratia po celom svete uznajú, že brat Frank nemôže o siedmich hromoch zo Zjavenia 10:7 povedať vôbec nič, pretože o tom absolútne nič nehovorí Písmo. Môžete na to všetci povedať Amen? Čo môžem na to povedať ja, ak o tom nič nehovorí Písmo? Nie! A ešte raz nie! My veríme v Božie sväté Slovo. Patrilo to k službe brata Branhama.

Ako často som to tu povedal: Veľmi si cením, že mi Boh Pán daroval milosť osobne tohoto veľkého Božieho muža poznať, cestovať s ním v aute, on sedel za volantom a ja som sedel napravo vedľa neho. Bol som s ním zo srdca spojený. Všetko, o čom hovoril... aj čo sa týka siedmich hromov z 28. 2. 1963... On bol skutočne tak otrasený a len jeden jediný raz zopakoval, že len keď mal hovoriť a potom i hovoril na tému *Manželstvo a rozvod*, Pán ešte raz zostúpil v rovnakom oblaku a zjavil mu tajomstvo o manželstve a rozvode a že celé triedy zo škôl vyšli von, aby videli oblak na mieste, kde sa brat Branham nachádzal. To on zdôrazňoval – tieto dve nadprirodzené prežitia, keď zostúpil nadprirodzený oblak.

To však nebol návrat Ježiša Krista! To bolo zjavenie, ktoré mu Pán daroval a ktoré musel podávať ďalej. On opisuje mocné prežitie na hore Sunset vzdialenej 42 km od Tucsonu smerom k mexickým hraniciam blízko pri meste Nogales. Ak by som to všetko na vlastné oči nevidel, ak by som to na vlastné uši nepočul, možno by som tiež nemal istotu, ktorú dnes mám. Nad každú pochybnosť, skutočne nad každú, nám Boh daroval milosť poznať to.

Po tomto pramocnom prežití sa brat Branham 24. 3. počas kázania o siedmej pečati odvolal na týchto sedem hromov, udrel päšťou o kazateľnicu (chcel udrieť 7-krát, ale udrel len 6-krát) a povedal: „Tých sedem hromov bolo veľmi mocných a je v nich viera k vytrhnutiu.“ A pretože existuje len jedno miesto, ktoré hovorí o siedmich hromoch, tak ich brat Branham porovnal, ale on sám bol poslom siedmeho cirkevného veku Laodicee a my zo srdca ďakujeme Bohu Pánu, že sme všetkému správne porozumeli, vieme, kam to patrí, a môžeme vziať všetko späť do Písma.

Povedali sme to v zhrnutí? Boh chce, aby sme všetko prežili. Skrze dokonalé dielo spásy na kríži Golgoty, o ktorom stojí napísané: „*Boh bol v Kristovi mieriac so sebou svet*“ [2Kor 5:19], Boh vidí vyvolených, ktorých mená boli pred založením sveta vložené do Božieho testamentu, zapísané do knihy života Baránka. Oni prežijú dokonanie, oni Boha uvidia a budú pripravení pri návrate Ježiša Krista, nášho Pána.

Sme vďační za zvestovateľa a zvesť, ale všetka česť, chvála a klananie patrí nášmu Bohu a Pánu dnes a na všetky veky.

Ak sú dnes v našom strede bratia a sestry, ktorí uverili, ale ešte nie sú pokrstení, tak je k tomu dnes príležitosť. Boh nech skutočne daruje milosť, žeby boli všetci nájdení vo viere a poslušnosti. Viera bez skutkov je mŕtva [Jk 2:17-26]. Viera so sebou prináša poslušnosť. Preto stojí napísané: „*Ten, kto uverí a pokrstí sa, bude spasený...*“ [Mk 16:16]

Ďakujme spoločne nášmu Bohu za Jeho Slovo a za zjavenie – všetko je nad slnko jasnejšie z milosti zjavené skrze Jeho Ducha. Smieme k tomu patriť, smieme byť pri tom. Boh požehnaj nás tu i na celej zemi v Ježišovom svätom mene. Amen

Povstaňme a spoločne sa modlime.

Budeme prosiť niekoľkých bratov, aby sa s nami modlili. Sme vďační za našich prekladateľov a obzvlášť za to, že je tu náš brat Michael. Vážime si, že Boh si našiel niekoho v každom jazyku, aby dával ďalej, čo nám Boh zveril. Boh ťa požehnaj, brat Michael, Boh požehnaj všetkých v celom Pakistane a celom okolí. Boh požehnaj nášho brata Nobela Gilla, skrze ktorého bol učinенý v Pakistane začiatok. Boh požehnaj všetkých, vo všetkých národoch a jazykoch, obzvlášť tých, ktorí sa zúčastňujú na prekladoch a dávajú ďalej, čo nám Boh zveril. Má to byť predsa zvestované v celom svete a to sa i stalo. Potom prídu obe sestry.

Dnes príde brat Gebernyik, brat Kukačka, brat Didier a brat z Calgary môže tiež prísť a Bohu Pánu ďakovať.

[pieseň]

Skloníme svoje hlavy. Chcel by som sa spýtať, či sa niekto rozhodol nechať sa pokrstiť. Ak áno, pozdvihnite ruku.

Neviem, ako sa vodí vám, ale ja mám pocit, že Pán k nám priamo hovorí a dosahuje naše srdcia. My pred Neho prichádzame a nech teraz prídu bratia a v rôznych jazykoch Pánovi ďakujú v krátkej modlitbe.

[modlitby bratov]

Zaspievajme spoločne chórus *Taký aký som, tak to musí byť* a potom budeme spoločne ďakovať.

*Taký aký som, tak to musí byť, nie moja sila, len Ty sám.
Tvoja krv ma obmýva od hriecha do čista,
Ó, Boží Baránok, idem, idem...*

Spoločne ďakujeme. Milovaný Pane, z celého srdca Ti ďakujeme za Tvoju milosť. Ešte je deň spásy, ešte je čas milosti, ešte hovoríš, ešte pôsobíš, zachraňuješ, oslobodzuješ, ešte uzdravuješ a pripravuješ nás na Svoj slávny príchod. Požehnaj všetkých, každého jednotlivca tu i po celej zemi. Ďakujeme Ti za všetky jazyky, za všetky národy a kmene, ktoré Tvoje Slovo počujú, veria mu a sú pripravované. Tebe, všemohúcemu Bohu buď za všetko prinesená česť v Ježišovom svätom mene. Halelujah! Všetok ľud povedz Halelujah. Halelujah! Všetok ľud povedz Amen. Amen!

Môžete sa posadiť. Myslite na mňa obzvlášť na budúcej ceste. V Nigérii som nebol už viac ako 18 rokov. Boh však stále dáva milosť, že spojenie s pravými veriacimi nie je prerušené a sme teraz pozvaní takpovediac ku všetkým, ktorí zvesti veria, aby sme priniesli Slovo. Nech Boh skutočne daruje milosť, aby prišli všetci, ktorí sú určení k tomu patriť k Neveste Baránka. My, ktorí sme siali len pravé semeno Slova, budeme pri žatve vidieť, že Pán sám zhromaždí Svoju pšenicu do Svojej sýpky a sme Bohu vďační za to, že k tomu patríme.

Aj našim priateľom z Poľska dávame pozdravy do celej krajiny, a aj všetkým národom, jazykom a národnostiam. Vezmite pozdravy do Fínska, Švédska, Dánska, úplne všade. Pozdravujte všade, v celej Afrike a celej Európe a ďakujeme spoločne Bohu Pánu za to, že posledná zvesť padá na úrodnú pôdu vo všetkých, ktorí sú k tomu určení mať účasť pri vytrhnutí. Aj za to, čo Boh koná v Rumunsku, to je jednoducho výnimočné. Boh koná všade veľké veci. Tam bolo viac ako tisíc ľudí v meste, v ktorom sme boli po prvýkrát. Vo viacerých mestách sme už predtým boli, ale v Iasi, ktoré je blízko Moldavska, sme boli po prvýkrát a prišlo viac ako tisíc ľudí. Boh požehnaj našich bratov Johna, Daniela a Florina a všetkých našich bratov. Aj nášho brata z Bulharska. Kde si? Boh ti požehnaj. On hovorí rusky, bulharsky a rumunsky. Boh sa skutočne o všetko stará. Aj našich prekladateľov Boh požehnaj z bohatstva Svojej milosti. Boh mimoriadne požehnaj brata Michaela. Ak myslíme na to, koľko televíznych staníc vysiela rovnakú zvesť, tak môžeme len povedať: Chválený a velebený buď Pán, náš Boh. Čo by dnes povedal Pavol, čo by povedal brat Branham, ak by videli, že Slovo, ktoré oni kázali a učili, je teraz zvestované v celom svete? Chválený a velebený buď Pán, všemohúci Boh v Ježišovom svätom mene. Amen.